

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ด. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๔๖/๒๕๕๔
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๓๓๕/๒๕๖๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๖ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

{	นางสาวนิภาพร ทักษิณธานี	ผู้ฟ้องคดี
	นายอำเภอบางสะพานน้อย ที่ ๑ ผู้ว่าราชการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่ ๒	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๖๓๔/๒๕๕๕ หมายเลขแดงที่ ๒๐๓๒/๒๕๕๕ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ระดับ ๖ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรง อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีหน้าที่ตรวจสอบและรับผิดชอบของงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรง และร่วมลงชื่อในเช็คที่จะมีการสั่งจ่ายให้กับเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรง แต่นายสถาพร สมจิต นายองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรงได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรง ที่ ๒๕๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๔ เรื่อง

/การแต่งตั้ง...

การแต่งตั้งกรรมการผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อร่วมกันในการถอนเงินจากธนาคาร โดยมีได้กำหนดให้ผู้ฟ้องคดีร่วมลงลายมือชื่อในเช็คสั่งจ่ายเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรงไว้ในคำสั่งดังกล่าว ทั้งที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรง และมีได้มีคำสั่งให้พักราชการหรือถูกให้ออกจากราชการไว้ก่อนหรือถูกสั่งประจำสำนักงานอันจะเป็นการตัดสิทธิและหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีที่จะต้องปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรงตามข้อ ๓๗ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ พิเศษ ๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๕ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการสอบสวนและลงโทษนายสถาพร สมจิต นายกององค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรง อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยให้พ้นจากตำแหน่งกรณีใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบเบิกจ่ายเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรง เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการสอบสวนผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ประธานสภาท้องถิ่น รองประธานสภาท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น เลขานุการผู้บริหารท้องถิ่น และที่ปรึกษาผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๔ และตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ เมื่อนับจากวันที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จนถึงปัจจุบัน ได้ล่วงเลยระยะเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบวันแล้ว แต่ผู้ฟ้องคดียังมีได้รับทราบผลการดำเนินการจากผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง ทั้ง ๆ ที่คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (ก.อบต. จังหวัดประจวบคีรีขันธ์) ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๕ แล้วมีมติว่า คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรง ที่ ๒๕๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ ที่มีได้แต่งตั้งกำหนดให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ร่วมลงนามในการสั่งจ่ายเช็คขององค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็ยังเพิกเฉยหรือละเลยต่อหน้าที่ไม่ยินยอมดำเนินการมีคำสั่งลงโทษนายกององค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรงและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมายื่นฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สอบสวนการกระทำ ความผิดของนายกององค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรง และส่งผลการสอบสวนให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อพิจารณาออกคำสั่งลงโทษให้นายสถาพร สมจิต พ้นจากตำแหน่ง

/นายกองค์การ...

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรง และให้แจ้งผลการพิจารณาออกคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ไม่รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งศาลดังกล่าว ต่อมา ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ กลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นเป็นให้รับคำฟ้องคดีนี้ไว้พิจารณาพิพากษาต่อไป

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า มูลคดีเรื่องนี้สืบเนื่องมาจากผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ พิเศษ ๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อขอให้ดำเนินการสอบสวนและลงโทษนายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรง (นายสถาพร สมจิต) ตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ กรณีองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรงออกคำสั่งที่ ๒๕๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ เรื่อง การแต่งตั้งกรรมการผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อร่วมกันในการถอนเงินจากธนาคาร โดยไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๓๗ เนื่องจากในคำสั่งดังกล่าวไม่ได้แต่งตั้งผู้ฟ้องคดีซึ่งดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรงในขณะนั้นร่วมเป็นคณะกรรมการตามที่ระเบียบดังกล่าวกำหนดไว้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีหนังสือจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด่วนที่สุด ที่ ปข ๐๐๓๗.๔/๖๓๗๑ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อาศัยอำนาจตามมาตรา ๙๐ และมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ตรวจสอบข้อเท็จจริงว่า องค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรงออกคำสั่งที่ ๒๕๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ เป็นไปโดยถูกต้องตามระเบียบที่เกี่ยวข้องหรือไม่ เพื่อประกอบการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อไป ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ออกคำสั่งที่ ๒๑๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์แจ้งให้สอบสวนและลงโทษนายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรง ซึ่งประธานกรรมการสอบสวนทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และดำเนินการสอบสวนแล้วเสร็จภายใน ๒๐ วัน และรายงานผลการสอบสวนให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทราบเมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ ผลการสอบสวนปรากฏข้อเท็จจริงว่า ในการออกคำสั่งองค์การ

/บริหารส่วน...

บริหารส่วนตำบลปากแพรก ที่ ๒๕๗/๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้งกรรมการผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อ ร่วมกันในการถอนเงินจากธนาคารมีการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ จริง แต่ภายหลังจากได้รับการตอบข้อหารือจาก สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรกไม่อาจดำเนินการได้ภายใต้ระเบียบที่เกี่ยวข้องปรากฏว่า องค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรกก็ได้ออกคำสั่งยกเลิกคำสั่งดังกล่าวที่ฝ่าฝืนต่อระเบียบดังกล่าวเมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๕ เรียบร้อยแล้ว จากพฤติการณ์ที่ได้จากการสอบสวน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่าเป็นเพียงการปฏิบัติหน้าที่โดยสำคัญผิดในระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยไม่มีเจตนาทุจริตและยังไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการ ดังนั้น จึงเป็นกรณีที่ไม่ปรากฏเจตนาละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบอันเป็นเงื่อนไขในการสอบสวนเพื่อเสนอความเห็นให้ต้องพ้นจากตำแหน่งแต่ประการใด ทั้งนี้ กรณีที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก ปฏิบัติหน้าที่โดยฝ่าฝืนต่อระเบียบกฎหมายด้วยความประมาทเลินเล่อ แต่ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้กำกับดูแลองค์การบริหารส่วนตำบลตามมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของทางราชการได้ดำเนินการชี้แนะตักเตือนนายสถาพร สมจิต นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก ให้ปฏิบัติหน้าที่ให้ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ และหากไม่เข้าใจในรายละเอียดให้หรือผู้ที่กำกับดูแลก่อนปฏิบัติทุกครั้ง โดยแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรพร้อมทั้งได้แจ้งผลการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และนายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรกทราบ ตามหนังสืออำเภอบางสะพานน้อย ที่ ปช ๐๐๓๗.๑๐/๐๖๗๘ และที่ ปช ๐๐๓๗.๑๐/๐๖๗๙ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ตามลำดับ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมิได้ละเลยต่อระเบียบและกฎหมายตามที่ผู้ฟ้องคดีอ้าง

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การโดยมีสาระสำคัญทำนองเดียวกันกับคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และเพิ่มเติมว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ภายใต้บทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวแล้วเห็นว่า การกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของนายอำเภอ และตามบทบัญญัติมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ บัญญัติว่าให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ สั่งให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพ้นจาก

/ตำแหน่ง...

ตำแหน่งในกรณีที่ผลการสอบสวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามอำนาจหน้าที่ ปรากฏว่า การกระทำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลฝ่าฝิ่นต่อความสงบเรียบร้อย หรือสวัสดิภาพ ของประชาชน หรือละเว้นไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ดังนั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาผลการสอบสวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้วเห็นว่ายังไม่ ปรากฏพฤติการณ์ที่จะต้องสั่งให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่ง ประกอบกับ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้อาศัยอำนาจในการกำกับดูแล ชี้แจง แนะนำ ตักเตือน นายก องค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรงตามมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แล้ว จึงพิจารณาวินิจฉัยสั่งการเพื่อยุติเรื่อง ตามอำนาจหน้าที่ภายใต้บทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องทุกประการแล้ว ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่ได้เพิกเฉยหรือละเลยไม่ดำเนินการใดๆ ตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวหา ประกอบกับ ได้มีการแจ้งผลการสอบสวนความผิดของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ปากแพรงในกรณีดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบเรียบร้อยแล้ว

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การโดยมีสาระสำคัญทำนองเดียวกันกับคำฟ้อง และ เพิ่มเติมว่า การที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรงแต่งตั้งบุคคลอื่นให้มีอำนาจ ลงนามในการถอนเงินฝากขององค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรงแทนผู้ฟ้องคดี ตามคำสั่ง ที่ ๒๕๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ จะทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถควบคุมการ เบิกจ่ายเงินงบประมาณหรือไม่สามารถร่วมรับผิดชอบงบประมาณขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นที่มีการเบิกจ่ายเงินได้ ดังนั้น การกระทำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรง ในการออกคำสั่งดังกล่าว จึงขัดกับข้อ ๓๓ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และถือว่่าก่อให้เกิดความเสียหายอย่างรุนแรง ที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไข ในภายหลัง ดังนั้น การออกคำสั่งของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรงตามคำสั่ง ที่ ๒๕๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ จึงไม่ใช่การกระทำโดยประมาทเลินเล่อตามที่ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองกล่าวอ้าง แต่เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง ที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไข การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองใช้ดุลพินิจไม่ลงโทษโดยสั่งให้นายกองค์การ บริหารส่วนตำบลปากแพรงพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรง จึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายตามความนัยมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่ง พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ขอให้ศาลมี คำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนคำวินิจฉัยผลการสอบสวนของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง

/ที่ไม่สั่ง...

ที่ไม่สั่งให้นายสถาพร สมจิต พ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก
กรณีใช้อำนาจและหน้าที่โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ในการออกคำสั่งองค์การบริหาร
ส่วนตำบลปากแพรก ที่ ๒๕๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๔

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่ง ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ว่า ผู้ฟ้องคดีมีคำขอ
แก้ไขเพิ่มเติมฟ้องมาในคำคัดค้านคำให้การโดยขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอน
คำวินิจฉัยผลการสอบสวนของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองที่ไม่สั่งให้นายสถาพร สมจิต พ้นจาก
ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก กรณีใช้อำนาจหน้าที่โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
ในการออกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก ที่ ๒๕๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๔
เรื่อง การแต่งตั้งกรรมการผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อร่วมในการถอนเงินจากธนาคาร เป็นคดีพิพาท
เกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง
พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงให้รับคำฟ้องเพิ่มเติมของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ยื่นคำให้การเพิ่มเติม

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การเพิ่มเติมว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก
ได้ออกคำสั่งที่ ๒๕๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ โดยไม่แต่งตั้งผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็น
พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลในตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก
ให้เป็นผู้มีอำนาจลงนาม ถอนเงิน ฝากเงินขององค์การบริหารส่วนตำบล อันเป็นการฝ่าฝืน
ต่อระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บ
รักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๓๗ เนื่องจาก
การปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความประมาทเลินเล่อ และต่อมาได้ดำเนินการแก้ไข
ความผิดพลาดกรณีดังกล่าวตามข้อแนะนำของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในทันทีที่ได้รับทราบถึงแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องตามระเบียบ
กระทรวงมหาดไทยดังกล่าว เป็นกรณีที่ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่องค์การบริหาร
ส่วนตำบลปากแพรก และไม่เสียหายแก่ราชการและพหุติการณดังกล่าวไม่ถือเป็นกรณี
การละเลยไม่ปฏิบัติการหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ตามนัยมาตรา ๙๒ แห่ง
พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
จึงได้อาศัยอำนาจตามมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว แนะนำตักเตือนการปฏิบัติ
หน้าที่ราชการเท่าที่จำเป็น โดยรายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาตามขั้นตอนการปฏิบัติ
ราชการ นั้น ถือเป็นการใช้ดุลพินิจในการควบคุม กำกับ ดูแล การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

/ตามบทบัญญัติ...

ตามบทบัญญัติของกฎหมายแล้ว และจากการใช้อำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในกรณีนี้ยังไม่ปรากฏว่า นายกองค้การบริหารส่วนตำบลปากแพรกได้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งแจ้ง แนะนำ อันอาจก่อให้เกิดเป็นความเสียหายแก่ราชการ และหรือมีพฤติการณ์ละเลย ไม่ปฏิบัติการหรือปฏิบัติไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ซึ่งจะต้องดำเนินการสอบสวนเพื่อเสนอความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้สั่งบุคคลดังกล่าวพ้นจากตำแหน่งนายกองค้การบริหารส่วนตำบลตามนัยมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แต่ประการใด ซึ่งถือเป็นการใช้อำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลตามกฎหมายเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นและราชการโดยส่วนรวมตามเจตนารมณ์ของกฎหมายแล้ว ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงพิจารณาวินิจฉัยภายใต้บทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ยุติเรื่องกรณีดังกล่าวตามอำนาจหน้าที่เพื่อการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือประโยชน์ของประชาชนเป็นส่วนร่วม โดยมีได้มุ่งเน้นเพื่อคุ้มครองสิทธิและหน้าที่ของพนักงานส่วนท้องถิ่นแต่ประการใด ประกอบกับในการพิจารณาสั่งให้บุคคลพ้นจากตำแหน่งนายกองค้การบริหารส่วนตำบลเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมาย ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะต้องพิจารณาดำเนินการภายใต้หลักเกณฑ์ตามบทบัญญัติมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้น ในกรณีการออกคำสั่งที่ ๒๕๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ ซึ่งฝ่าฝืนระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ หากก่อให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการ การเยียวยาความเสียหายย่อมต้องเป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่อาจจะนำผลความเสียหายแต่เพียงประการเดียวมาเป็นเหตุสั่งให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลปากแพรกพ้นจากตำแหน่งได้ เนื่องจากการสั่งให้บุคคลต้องพ้นจากตำแหน่งนายกองค้การบริหารส่วนตำบลจะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของบทบัญญัติมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม อย่างเคร่งครัดซึ่งในกรณีนี้จากผลการสอบสวนตามอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรงที่ยากแก่การเยียวยาตามข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดี ดังนั้น การวินิจฉัยสั่งการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจภายใต้บทบัญญัติของกฎหมายทุกประการแล้ว

/ศาลปกครองชั้นต้น...

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ท้ายหนังสือสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ลับ ที่ ปข ๐๐๓๗.๔/- ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ ที่เห็นชอบตามความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้อยุติเรื่องร้องเรียนของผู้ฟ้องคดีและปฏิเสธไม่ออกคำสั่งลงโทษนายสถาพร สมจิต ให้ออกจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรง เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โดยมีปัญหาต้องวินิจฉัยก่อนว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควรในการสอบสวนและวินิจฉัยว่า นายสถาพร ต้องพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรงตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ หรือไม่ เนื่องจากในชั้นแรก ผู้ฟ้องคดีได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลเพื่อขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สอบสวนการกระทำความผิดของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรง และส่งผลการสอบสวนให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อพิจารณาออกคำสั่งลงโทษให้นายสถาพร พ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรง และให้แจ้งผลการพิจารณาออกคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบกรณีจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่ในระหว่างการพิจารณาคดีปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำวินิจฉัยให้อยุติเรื่องร้องเรียนดังกล่าวของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นคำขอแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องโดยขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนคำวินิจฉัยผลการสอบสวนของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองที่ไม่สั่งให้นายสถาพร พ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรง กรณีใช้อำนาจหน้าที่โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามคำร้องเรียนของผู้ฟ้องคดี กรณีจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ จากข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงเห็นได้อย่างชัดเจนว่า เหตุแห่งความเดือดร้อนหรือเสียหายของผู้ฟ้องคดีตามข้อหาที่ฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรนั้นได้หมดสิ้นไปแล้ว จึงคงเหลือข้อหาตามที่ผู้ฟ้องคดีได้มีคำขอแก้ไขเพิ่มเติมฟ้องดังกล่าวข้างต้น

คดีมีประเด็นต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ท้ายหนังสือสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ลับ ที่ ปข ๐๐๓๗.๔/- ลงวันที่

/๑๗ ธันวาคม...

๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ ที่เห็นชอบตามความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้อยู่ดีเรื่องร้องเรียนของผู้ฟ้องคดีและปฏิเสธไม่ออกคำสั่งลงโทษนายสถาพร สมจิต ให้พ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรง เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่าหลังจากที่นายสถาพร นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรงได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรง ที่ ๒๕๙/๒๕๕๔ เรื่อง การแต่งตั้งกรรมการผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อร่วมกันในการถอนเงินจากธนาคาร ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ โดยมีได้แต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีในฐานะปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรงขณะนั้น เป็นกรรมการร่วมลงชื่อในการถอนเงินจากธนาคารซึ่งถือเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยข้อ ๓๗ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดว่า การถอนเงินฝากธนาคารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานที่ได้แยกไปทำการรับจ่ายและเก็บรักษาเงิน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งเงื่อนไขการสั่งจ่ายต่อธนาคารโดยให้ผู้มีอำนาจลงนามสั่งจ่ายเงินร่วมกันอย่างน้อยสามคน ในจำนวนนี้ให้มีผู้บริหารท้องถิ่น และปลัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นลงนามสั่งจ่ายด้วยทุกครั้ง และให้ผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายให้ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้าหน่วยงานอีกหนึ่งคน และให้มอบหมายพนักงานท้องถิ่นตั้งแต่ระดับสามหรือเทียบเท่าขึ้นไปเพิ่มอีกหนึ่งคนในกรณีที่ไม่มีผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อถอนเงินฝากร่วมกันแล้ว องค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรงได้มีหนังสือ ที่ ปช ๗๔๑๐๑/๓๔๙ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ ถึงสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดประจวบคีรีขันธ์หรือกรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรงมีหนังสือที่ ปช ๗๔๑๐๑/๓๓๙ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ ส่งตัวผู้ฟ้องคดีในฐานะปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรง เนื่องจากเห็นว่ากระตังกระตือรือร้นต่อผู้บังคับบัญชาไม่อุทิศเวลาในการปฏิบัติราชการ มีพฤติกรรมสร้างความแตกแยกในองค์กร ไปประจำสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล และแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรง รวมทั้งมีคำสั่งที่ ๒๕๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรง เป็นผู้ที่มีอำนาจลงลายมือชื่อร่วมกันในการถอนเงินจากธนาคารว่าสามารถกระทำได้หรือไม่ อย่างไร และท้องถิ่นจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ได้มีหนังสือ ที่ ปช ๐๐๓๗.๒/๔๖๓ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ แจ้งตอบข้อหารือให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรงทราบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรงจะต้องแต่งตั้งกรรมการผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อเบิกถอนเงินฝาก

/ธนาคาร...

ธนาคารให้เป็นไปตามข้อ ๓๗ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ เมื่อนายกองการบริหารส่วนตำบลปากแพรงได้รับหนังสือแจ้งตอบข้อหารือดังกล่าวในวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ แล้วก็ได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรงที่ ๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๕ ยกเลิกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรงที่ ๒๕๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ และแต่งตั้งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรงซึ่งได้รับโอนย้ายมาเป็นกรรมการผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อร่วมกันถอนเงินจากธนาคาร โดยมีได้อัดเอื้อน พฤติการณ์จึงยังถือมิได้ว่านายกองการบริหารส่วนตำบลปากแพรง (นายสถาพร สมจิต) กระทำการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติที่ไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ร้ายแรงถึงขนาดก่อให้เกิดความเสียหายต่อประชาชนหรือองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรงจนถึงขั้นที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะต้องสั่งให้นายสถาพรพ้นจากตำแหน่ง ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่านายกองการบริหารส่วนตำบลปากแพรง (นายสถาพร สมจิต) ปฏิบัติหน้าที่ดังที่ได้กล่าวมาโดยฝ่าฝืนต่อระเบียบกฎหมายด้วยความประมาทเลินเล่อแต่ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ชี้แจง แนะนำ ตักเตือน ตามอำนาจหน้าที่เรียบร้อยแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีคำวินิจฉัยหรือคำสั่งให้ยุติเรื่อง จึงถือเป็นการใช้ดุลพินิจในการออกคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมาย

ดังนั้น เมื่อศาลเห็นว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ท้ายหนังสือสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ลับ ที่ ปข ๐๐๓๗.๔/- ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ ที่เห็นชอบตามความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้ยุติเรื่องร้องเรียนของผู้ฟ้องคดีและปฏิเสธไม่ออกคำสั่งลงโทษนายสถาพร ให้พ้นจากตำแหน่งนายกองการบริหารส่วนตำบลปากแพรงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย ศาลจึงไม่อาจมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำวินิจฉัยดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำขอของผู้ฟ้องคดีได้

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า... ให้นายอำเภอสอบสวนนายกองการบริหารส่วนตำบลโดยเร็ว และมาตรา ๙๒ วรรคสอง บัญญัติว่า หากผลการสอบสวนปรากฏว่ามีพฤติการณ์ดังกล่าวจริง ให้นายอำเภอเสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้บุคคลดังกล่าวพ้นจากตำแหน่งนายกองการบริหารส่วนตำบล คำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดให้เป็นที่ยุติ

/แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒...

แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กลับไม่มีคำสั่งให้นายสถาพรพ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรกอันเป็นการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กระทำการโดยไม่ชอบด้วยมาตรา ๙๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษากลับคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำวินิจฉัยให้นายสถาพร สมจิต พ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรกเพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แก้อุทธรณ์ทำนองเดียวกัน ความว่า ปรากฏข้อเท็จจริงจากการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า ในการออกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก ที่ ๒๕๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งกรรมการผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อร่วมกันในการถอนเงินจากธนาคารของนายสถาพร นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก องค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรกได้รับการแจ้งตอบข้อหาหรือจากสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ว่า การออกคำสั่งดังกล่าวของนายสถาพร ไม่เป็นไปตาม ข้อ ๓๗ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ แต่เนื่องจากขณะนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรกอยู่ระหว่างการสรรหานักบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล (ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล) ระดับ ๗ เมื่อการสรรหาตำแหน่งดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว นายสถาพร ได้ยกเลิกคำสั่งดังกล่าวและแต่งตั้งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรกที่รับโอนเป็นกรรมการผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อร่วมกันถอนเงินจากธนาคารตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก ที่ ๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วเสนอความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า นายสถาพร นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรกปฏิบัติหน้าที่โดยสำคัญผิดในระเบียบกฎหมาย ไม่มีเจตนาและไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการ จึงเป็นกรณีที่นายสถาพรไม่มีเจตนาละเลยไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้ชี้แนะตักเตือนนายสถาพรให้ปฏิบัติตามหน้าที่ให้ถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของทางราชการ หากไม่เข้าใจให้หารือก่อนที่จะปฏิบัติทุกครั้ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้วมีคำสั่งท้ายบันทึก ลับ ที่ ปช ๐๐๓๗.๔/- ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ เห็นชอบให้ยุติเรื่องร้องเรียนเมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๕ และท้องถิ่นจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ได้มี

/หนังสือ...

หนังสือ ที่ ปช ๐๐๒๓.๔/๑๙ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ แจ้งคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ถือว่าเป็นการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้วินิจฉัยตามมาตรา ๙๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมแล้ว

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลง เป็นหนังสือ และไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ประชุมปรึกษาเพื่อมีคำพิพากษา โดยได้รับฟังคำชี้แจง ด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี และตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมด ในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ พิเศษ ๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขอให้สอบสวนนายสถาพร สมจิต นายองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรง กรณีมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรง ที่ ๒๕๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งกรรมการผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อร่วมกัน ในการถอนเงินจากธนาคาร โดยไม่ได้แต่งตั้งผู้ฟ้องคดีซึ่งดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหาร ส่วนตำบลปากแพรงในขณะนั้นร่วมเป็นกรรมการ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบ กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ปช ๐๐๓๗.๔/๖๓๗๑ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้สอบสวน กรณีดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งอำเภอบางสะพานน้อย ที่ ๒๑๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ผลการสอบสวนสรุปความได้ว่า นายสถาพร มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรง ที่ ๙๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรง เป็นผู้รักษาราชการ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรงและแต่งตั้งหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ปากแพรงร่วมเป็นกรรมการตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรง ที่ ๒๕๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ แต่จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงปรากฏว่าในวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดียังคงดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรง แม้ว่าจะส่งตัว ผู้ฟ้องคดีไปประจำสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ก็ตาม เนื่องจากคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

/มีมติ...

มีมติในการประชุม ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ไม่รับการส่งตัวผู้ฟ้องคดีมาประจำสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามที่นายสถาพรเสนอ คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงจึงเห็นว่าการที่นายสถาพรมีคำสั่งแต่งตั้งกรรมการผู้มีอำนาจร่วมกันถอนเงินจากธนาคาร โดยแต่งตั้งหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรงที่รักษาราชการแทนปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรงร่วมเป็นกรรมการด้วยเป็นไปตามข้อ ๒๔๔ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ เรื่องหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล แม้ว่าขณะนั้นผู้ฟ้องคดียังคงดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรงแต่ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีสั่งจ่ายเช็คล่วงหน้า จำนวน ๒๓ ฉบับ และผลการสอบสวนปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีสั่งจ่ายเช็คล่วงหน้า จำนวน ๒๓ ฉบับ โดยไม่มีอำนาจกระทำได้จริง ถือว่ามีปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลอยู่แต่ไม่สามารถปฏิบัติราชการได้ หากให้ปฏิบัติราชการกรณีการเบิกถอนเงินต่อไปอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการได้ และเมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรงสรรหาปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเสร็จสิ้นแล้ว นายสถาพร ได้มีคำสั่งยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งกรรมการฉบับดังกล่าวและแต่งตั้งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรงที่รับโอนมาเป็นกรรมการผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อร่วมกันถอนเงินจากธนาคารทันทีตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรง ที่ ๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๕ การที่นายสถาพร นายกองการบริหารส่วนตำบลปากแพรงมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรง ที่ ๒๕๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งกรรมการผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อร่วมกันในการถอนเงินจากธนาคาร โดยแต่งตั้งหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรงซึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทนปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรงเข้าร่วมเป็นกรรมการจึงมิได้มีเจตนาในการละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติที่ไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ เป็นเพียงการสำคัญผิดในระเบียบกฎหมาย ไม่มีเจตนาทุจริตไม่เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ จึงเห็นควรชี้แนะตักเตือนนายสถาพร นายกองการบริหารส่วนตำบลปากแพรงให้ปฏิบัติหน้าที่ให้ถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของทางราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง จึงมีหนังสือ ที่ ปช ๐๐๓๗.๑๐/๐๖๗๘ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕ รายงานผลการสอบสวนและเสนอความเห็นดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

/พิจารณาแล้ว...

พิจารณาแล้วมีคำสั่งทำหนังสือลับที่ ปช ๐๐๓๗.๔/- ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ ให้อยู่ดีเรื่องร้องเรียนของผู้ฟ้องคดีและได้แจ้งคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบตามหนังสือที่ ปช ๐๐๒๓.๔/๑๙ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมายื่นฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สอบสวนการกระทำความผิดของนายสถาพร นายกองค้การบริหารส่วนตำบลปากแพรง และเสนอความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาสั่งให้นายสถาพรพ้นจากตำแหน่งนายกองค้การบริหารส่วนตำบลปากแพรง ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่าในระหว่างการพิจารณาคดีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำวินิจฉัยให้อยู่ดีเรื่องร้องเรียนของผู้ฟ้องคดีแล้วถือได้ว่าเหตุแห่งความเดือดร้อนหรือเสียหายของผู้ฟ้องคดีที่ฟ้องว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรในการสอบสวนเรื่องร้องเรียนและวินิจฉัยได้หมดสิ้นไป คงเหลือข้อหาตามคำขอแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องซึ่งศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทำหนังสือลับที่ ปช ๐๐๓๗.๔/- ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ ที่ให้อยู่ดีเรื่องร้องเรียนของผู้ฟ้องคดีและไม่ออกคำสั่งให้นายสถาพร พ้นจากตำแหน่งนายกองค้การบริหารส่วนตำบลปากแพรง เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย ศาลปกครองชั้นต้นจึงไม่อาจมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำวินิจฉัยดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำขอของผู้ฟ้องคดีได้ พิกษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรหรือไม่ โดยข้อเท็จจริงปรากฏในระหว่างการพิจารณาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งอำเภอบางสะพานน้อย ที่ ๒๑๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือด่วนที่สุด ที่ พิเศษ ๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขอให้สอบสวนนายสถาพร นายกองค้การบริหารส่วนตำบลปากแพรง กรณีมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรง ที่ ๒๕๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งกรรมการผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อร่วมกันในการถอนเงินจากธนาคาร โดยไม่ได้แต่งตั้งผู้ฟ้องคดีซึ่งดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรง ในขณะที่ร่วมเป็นกรรมการ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงว่า การที่นายสถาพร นายกองค้การบริหารส่วน

/ตำบลปากแพรง...

ตำบลปากแพรงมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรง ที่ ๒๕๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งกรรมการผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อร่วมกันในการถอนเงินจากธนาคาร โดยแต่งตั้งหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรงซึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทนปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรง เข้าร่วมเป็นกรรมการจึงมิได้มีเจตนาในการละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติที่ไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ เป็นเพียงการสำคัญผิดในระเบียบกฎหมาย ไม่มีเจตนาทุจริต ไม่เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ จึงได้ชี้แนะและตักเตือนนายสถาพร นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรงให้ปฏิบัติหน้าที่ให้ถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของทางราชการ และมีหนังสือ ที่ ปข ๐๐๓๗.๑๐/๐๖๗๘ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕ รายงานผลการสอบสวนและเสนอความเห็นดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กรณีจึงเห็นได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้มีอำนาจกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของทางราชการได้ใช้อำนาจในการชี้แจง แนะนำ ตักเตือนนายกองค์การบริหารส่วนตำบลผู้ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เป็นไปตามกฎหมายแล้วตามมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แล้ว ศาลจึงไม่จำเป็นต้องออกคำสั่งตามที่ผู้ฟ้องคดีขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สอบสวนการกระทำความผิดของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรง และส่งผลการสอบสวนให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่อย่างใด

คดีจึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแต่เพียงว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งให้ยุติเรื่องร้องเรียนของผู้ฟ้องคดี ท้ายหนังสือสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ลับ ที่ ปข ๐๐๓๗.๔/- ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ โดยไม่ออกคำสั่งให้นายสถาพร สมจิต พ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรงเป็นการละเลยต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น มาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า หากปรากฏว่านายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กระทำการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย หรือสวัสดิภาพของประชาชน หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติที่ไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ให้นายอำเภอดำเนินการสอบสวนโดยเร็ว วรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีที่ผลการสอบสวนปรากฏว่า

/นายกองค์การ...

นายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีพฤติกรรมตามวรรคหนึ่งจริง ให้นำอำเภอเสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้บุคคลดังกล่าวพ้นจากตำแหน่ง ทั้งนี้ ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมด้วยก็ได้ คำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดให้เป็นที่สุด

เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังเป็นที่ยุติว่า นายสถาพร นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรกในขณะนั้นมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก ที่ ๒๕๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งกรรมการผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อร่วมกันในการถอนเงินจากธนาคารไม่เป็นไปตามข้อ ๓๗ วรรคหนึ่ง ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดว่า การถอนเงินฝากขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานที่ได้แยกไปทำการรับจ่ายและเก็บรักษาเงิน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แจ้งเงื่อนไขการส่งจ่ายต่อธนาคาร โดยให้ผู้มีอำนาจลงนามส่งจ่ายเงินร่วมกันอย่างน้อยสามคน ในจำนวนนี้ ให้มีผู้บริหารท้องถิ่น และปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นลงนามส่งจ่ายด้วยทุกครั้ง... โดยไม่ได้แต่งตั้งผู้ฟ้องคดีซึ่งดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรกในขณะนั้นร่วมเป็นกรรมการ อันเป็นการฝ่าฝืนระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวก็ตาม แต่เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ก่อนที่จะมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีซึ่งดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรกถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีส่งจ่ายเช็คล่วงหน้า จำนวน ๒๓ ฉบับ และผลการสอบสวนปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีส่งจ่ายเช็คล่วงหน้า จำนวน ๒๓ ฉบับ โดยไม่มีอำนาจกระทำได้จริง ซึ่งเหตุดังกล่าวย่อมมีผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ในการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีจึงมีเหตุอันสมควรที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรกจะไม่แต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีเป็นกรรมการผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อร่วมในการถอนเงินจากธนาคาร ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก ที่ ๒๕๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ และข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่า การที่ออกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรกดังกล่าวก่อให้เกิดความเสียหายต่อประชาชนหรือองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก ที่มีผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน อีกทั้ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ใช้อำนาจตามมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแนะและตักเตือนนายกองค์การบริหาร

/ส่วนตำบล...

ส่วนตำบลปากแพรกให้ปฏิบัติหน้าที่ให้ถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของทางราชการแล้ว พฤติกรรมดังกล่าวของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรกจึงไม่ถึงกับเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชนหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการณ์ไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะต้อง มีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรกตามมาตรา ๘๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งย้ายหนังสือสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ลับ ที่ ปข ๐๐๓๗.๔/- ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ ให้ยุติเรื่องร้องเรียนของผู้ฟ้องคดีโดยไม่มีคำสั่งให้นายสถาพร สมจิต พ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากแพรก จึงไม่เป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติแต่อย่างใด อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วยในผล

พิพากษายืน

นายสมชัย วัฒนการุณ

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

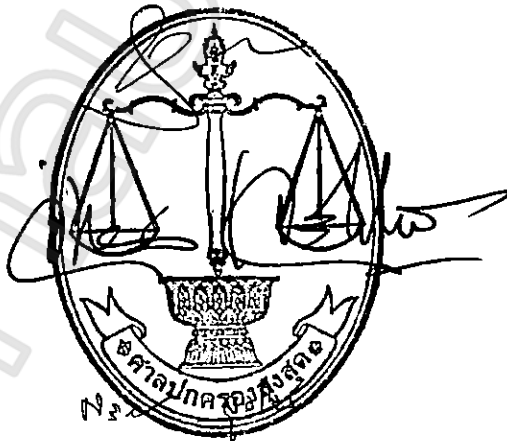
 , ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายฤทัย หงส์สิริ

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอำพน เจริญชีวินทร์

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางศิริวรรณ จุลโพธิ์

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายไชยเดช ดันติเวสส

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ผู้แถลงคดี : นายสุรเดช พหลภาคย์